ادامه از صفحه اول

مجلس همیشه در راس امور است

به هر حال براساس آنچه قانون اساسی کنونی به صراحت بیان می‌دارد و نیز بر اساس دیدگاه و سیره حضرت امام و تاکیدات روشن مقام رهبری، مجلس کماکان در راس امور است و اتفاقی نیفتاده که بخواهد آن را از «راس» (که تعریف مشخصی دارد) به «ذیل» تغییر مکان دهد.

«در راس بودن مجلس» از آن جهت است که رکن نظارتی و پاسخگویی قوای مجریه و قضائیه بوده و از آنجا که نظارت آن جمعی و بیش از ۲۹۰ نفره، برخاسته از رای مردم و محدود به چارچوب‌های شرع و قانون اساسی است، نمی‌تواند به خودرایی منتهی شود. میزان جمعی آرای نمایندگان به طور قطع از هر فردی به تنهایی بسیار بیشتر بوده و از این جهت دارای اعتبار جمعی است. از طرفی در چنین مجموعه‌هایی در صورت استقلال، آزادگی و شجاعت نمایندگان می‌توان شاهد حضور و کارکرد خرد جمعی بود.

اکنون شاید این تلقی در راس نبودن مجلس نتیجه مراعات و چشم‌پوشی‌های مکرر مجلس در مورد عملکرد دولت باشد. اما آیا رئیس دولت یا هر مقام دیگری می‌تواند تفسیری مجزا ارائه دهد و برداشت خود را یکطرفه عملی کند؟ چون در عمل به نظر می‌رسد این گونه شده که رئیس قوه مجریه حرف آخر را می‌زند و هرگونه قید و چارچوبی را مانع فعالیت‌ها و اقدامات خود تلقی می‌کند.

سوال اصلی اینجاست که مجلس در مقابل این اعلام رسمی و علنی مواضع و سیاستی که مدت‌ها در عمل دنبال می‌شد، چه رویکردی خواهد داشت؟ و شورای نگهبان در خصوص این تفسیر شاذ و غیرمتعارف از قانون اساسی و سیاست‌های امام راحل چه راهی در پیش خواهد گرفت؟

چرا مجلس در راس امور است

به مجلس شورای اسلامی واگذار کرده است و از طرف دیگر با اضافه کردن وظایف نظارتی مجلس بر دو قوه دیگر تا مرز استیضاح وزرا و حتی ریاست‌جمهوری، کفه اختیارات قوه مقننه را سنگین‌تر کرده است.

از نظر قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مجلس شورای اسلامی نه‌تنها مرکز قانونگذاری کشور است و این امر در صلاحیت ذاتی مجلس بوده و طبق اصل ۸۵ کاملاً قائم به شخص بوده و غیرقابل واگذاری به دیگری است، بنابراین هیچ نهاد و سازمان یا مقامی حق وضع قانون ندارد، بلکه علاوه بر این اختیار، مجلس شورای اسلامی بر سایر قوا و نهادها و سازمان‌های تابع آنها حق نظارت داشته و طبق صریح اصل ۷۶ حق تحقیق و تفحص در تمام امور کشور را دارد. به این ترتیب طراحان و تدوین‌کنندگان قانون اساسی تلاش کرده‌اند نمایندگان مجلس را که در واقع چشم و گوش ملت هستند به نحوی بر نظارت و کنترل کلیه امور کشور توانا سازند.

در همین راستا اصل ۹۰ قانون اساسی مقرر داشته است: «هر کس شکایتی از طرز کار مجلس یا قوه مجریه یا قوه قضائیه داشته باشد، می‌تواند شکایت خود را کتباً به مجلس شورای اسلامی عرضه کند. مجلس موظف است به این شکایات رسیدگی کند و پاسخ کافی بدهد و در مواردی که شکایت به قوه مجریه یا قوه قضائیه مربوط است رسیدگی و پاسخ کافی از آنها بخواهد و در مدت متناسب نتیجه را اعلام نماید و در موردی که مربوط به عموم باشد به اطلاع عامه برساند.»

ملاحظه می‌شود نه‌تنها مجلس خود بر امور جاری سایر نهادها و سازمان‌ها نظارت دارد، بلکه مردم نیز از طریق مجلس از امور جاری مربوط به وزارتخانه‌ها و نهادهای کشور مطلع شده و در جریان امور کشور قرار می‌گیرند. با توجه به اینکه قانون اساسی جمهوری اسلامی در واقع به تفکیک نسبی قوا معتقد بوده نه تفکیک مطلق، بنابراین در عدول از قواعد تفکیک قوا، اختیار استیضاح وزرا و ریاست‌جمهوری را به قوه مقننه سپرده است در حالی که بر اساس قواعد و اصول تفکیک قوا، قوه مجریه و هیات وزیران باید بتوانند مستقل از قوه مقننه به انجام وظایف خود بپردازند. اما چون جایگاه مجلس طبق اصول قانون اساسی برتر از قوه مقننه دیده شده، که ناشی از نگرانی تدوین‌کنندگان قانون اساسی از بروز خودمحوری در قوه مجریه بوده است، مجلس علاوه بر نظارت بر دو قوه دیگر، طبق اصل ۸۹ با اعمال استیضاح خود و متعاقب آن با رای عدم اعتماد به وزرا، می‌تواند آنها را از ادامه کار خود به عنوان وزیر محروم سازد.

توجه به همین تعداد از اصول قانون اساسی نشان می‌دهد قوه مقننه در عرض قوه مجریه به لحاظ تعادل کفه اختیارات نبوده و کفه مجلس سنگین‌تر از کفه قوه مجریه است. به نحوی که نه تنها قوه مجریه حق نظارت یا استیضاح و عزل نمایندگان مجلس را ندارد، بلکه اصولاً هیچ مقام یا نهادی در کشور حق انحلال پارلمان یا عزل نماینده مجلس را طبق اصول قانون اساسی نخواهد داشت. از آنجایی که مجلس علاوه بر تصویب قوانین و مقررات مورد نیاز قوه قضائیه، حق توسعه یا کاهش اختیارات محاکم را نیز داشته و تشکیلات قضایی کشور و حدود اختیارات مراجع مختلف قضایی در چارچوب قانون اساسی با تصویب مجلس تعیین می‌شود، و علاوه بر آن اعتبارات مالی این قوه نیز توسط قوه مقننه تعیین و قطعی می‌شود، مجلس شورای اسلامی از این طریق و نیز از طریق اعمال اصول نظارتی خود از جمله اصول ۷۶ و ۹۰ که شرح آن قبلاً گذشت، برتری و کنترل خود را بر قوه قضائیه اعمال می‌کند. توجه به همین مختصر نشان می‌دهد چرا رهبر فقید انقلاب اسلامی و بنیانگذار جمهوری اسلامی به بیان این عبارت تاریخی خود پرداخت که «مجلس در راس امور است».

ساعات کاری جدید در پایتخت اعلام شد

وی با بیان اینکه از مهرماه سال جاری بیش از یک میلیون و ۶۵۰ هزار نفر از ساعت ۷ تا ۸ صبح در مسیرها و معابر تهران تردد می‌کنند، اظهار داشت: روزانه ۱۰ میلیون لیتر بنزین و سه میلیون لیتر گازوئیل در تهران مصرف شده که موجب تولید ۵۰۰ تن آلاینده در تهران می‌شود.

گزارش شرق از توصیه آیت‌الله جوادی آملی به خانواده قربانیان کهریزک

مجازات آمرین کهریزک، بخشش عاملین

گروه سیاسی، مرجان طباطبایی: آیت‌الله جوادی‌آملی از خانواده قربانیان کهریزک خواست از گناه درجه‌داران نیروی انتظامی و قصاص تعدادی از مقصران چشم بپوشند اما از اجرای حکم عاملان اصلی حادثه کهریزک نگذرند. خانواده یکی از جانباختگان کهریزک با اعلام این خبر به «شرق» گفت: آیت الله جوادی آملی که اواسط ماه رمضان میزبان برخی از خانواده‌های قربانیان کهریزک بود، ضمن استقبال و ابراز همدردی مجدد با ما نه‌تنها تاکید کرد که پیگیر پرونده آمرین حادثه باشیم بلکه گفت از کسانی که می‌خواهند در این نظام بر سر کار باشند و مشکلاتی برای مردم ایجاد کنند، نگذرید.

توصیه به اجرا درآمدن مجازات عاملان حادثه کهریزک از سوی آیت‌الله جوادی‌آملی که چهره آرامی در میان روحانیت دارد، شاید ناشی از این گلایه وی باشد که «اگر مجازات آمران اصلی کهریزک به سرانجام نرسد باعث از دست رفتن آبروی هزارساله روحانیت و نظام می‌شود»؛ اظهارنظری که پس از گذشت یک سال از حادثه کهریزک، در دیدار با برخی از خانواده‌های شهدای حادثه مطرح می‌شود. وی در این دیدار هم با خانواده‌های قربانیان کهریزک اظهار همدردی کرد و هم آنها را دعوت به عفو کرد و هم بر قصاص تاکید فراوان کرد و هم به آبروی ریخته‌شده روحانیت به واسطه حادثه فاجعه‌بار کهریزک اشاره کرد. البته این دیدار به گفته یکی از خانواده‌های قربانیان کهریزک کسب تکلیفی از این مرجع محسوب می‌شد.

آیت‌الله جوادی‌آملی نیز در پاسخ با تاکید بر اصل دوم حکم اسلامی که قصاص است و بیان اینکه «کسانی در این نظام بخواهند روی کار باشند که مشکلاتی برای مردم ایجاد کنند این مصلحت نیست از آنها نگذرید»، اشاره به اجرای حکم آمران اصلی حادثه قربانیان کهریزک دارد. وی به آنها توصیه کرده هر کسی که جرم فعلی داشت یا جرم فاعلی دارد، آن در دستگاه قضایی مورد تعلیق بشود یا تحدید بشود، از او نگذرید و افزوده برای اینکه اعدام که نیست، او نباید سر کار باشد. اگر چنانچه اینها سر کار باشند علاقه مردم به نظام کم می‌شود. این نظام به آسانی به دست نیامده است. هزار سال زحمت، تلاش و کوشش بود بعد این نظام شد.این مرجع تقلید با اشاره به اینکه برای شکل‌گیری نظام جمهوری اسلامی خون‌های پاک زیادی ریخته شده است، یادآور شد: «من یادم هست پایان شهریور ۱۳۵۹ را که جنگ شروع شد. خب هر سال ۳۶۵ روز است. وقتی تاریخ جنگ به دو هزار روز رسید، روزنامه‌های رسمی نوشتند که هزار روحانی شربت شهادت نوشیدند. یک روز در میان یک روحانی اعم از طلبه نوجوان یا پیرمرد کهنسال، دیگران هم همین طور، الان هم اگر یک دیوانه‌ای دیوانگی کند و به سمت ایران حمله کند اول کسی که آماده شهادت است همین روحانیت است. وی به بیداری ملت ایران اشاره و تاکید کرد: «اینکه می‌بینید بیگانه هرگز به خود اجازه تجاوز به این آب و خاک نمی‌دهد این است که این ملت بیدارند.» این مرجع تقلید بر این موضوع تاکید کرده که «مظلوم نشدن هنر است، انظلام چیز خوبی نیست.» آیت‌الله جوادی‌آملی همچنین با مورد اشاره قرار دادن آن بخش از حکم اسلامی که عفو است، بر اینکه عفو بهتر از انتقام است تاکید کرده و ثواب آن عفو را اهدایی به روح جان‌باختگان دانسته است. آیت‌الله جوادی‌آملی با این توصیه گفت: هر چیزی زکاتی دارد؛ زکات جمال، عفت و زکات قدرت عفو است؛ اشاره عفوی که برای گذشتن از تخلف برخی از ماموران نیروی انتظامی است و در پاسخ خانواده قربانیان کهریزک بر آن تاکید می‌شود. وی در همدردی با خانواده قربانیان، حادثه کهریزک را بسیار پرهزینه برای نظام خوانده و افزود: داغ فراق برای همه هست بالاخص برای پدر و مادر؛ بالاخص برای مادر که او مهد عاطفه هست و زندگی خانوادگی به عهده مادر است چون زندگی با آرامش است و آرامش بخش مهمش را مادر عهده‌دار است. وی در پایان این دیدار خطاب به آنها گفت: خدای سبحان حشر ایشان را با اولیا و مومنین الهی خود قرار دهد و به شما هم اجر صابران عطا کند.

در جریان حوادث پس از انتخابات ریاست‌جمهوری ایران در سال ۱۳۸۸، تعدادی از بازداشت‌شدگان تجمعات اعتراضی روز ۱۸ تیرماه به بازداشتگاه کهریزک منتقل شدند و در آنجا مورد ضرب و جرح و شکنجه قرار گرفتند. امیر جوادی‌فر، محسن روح‌الامینی، محمد کامرانی و قهرمانی سه جوانی بودند که کشته شدن آنها در اثر ضرب و جرح در بازداشتگاه کهریزک تایید شد و مسیر قانونی آن از آن مقطع در حال انجام است.

محمود احمدی‌نژاد:

اولین کسی نیستم که برادرش علیه‌اش قیام می‌کند

گروه سیاسی: محمود احمدی‌نژاد یک‌سال‌ونیم بعد از برگزاری مناظره انتخاباتی‌اش با میرحسین موسوی که وی در آن با به میان آوردن اسامی برخی افراد اتهاماتی را متوجه‌شان کرد، دلیل ذکر این اسامی را تشریح و البته از همین رهگذر از اظهارات برادرش هم تلویحاً اعلام برائت کرد.

احمدی‌نژاد اگرچه می‌کوشید گلایه از برادرش را در لفافه بپیچد و در قالب تمثیل بنشاند اما جملات پی‌درپی او تنها یک آدرس داشت؛ «داود احمدی‌نژاد». داود احمدی‌نژاد اخوی بزرگ رئیس‌جمهور است که در پی قدرت گرفتن طیفی از کابینه که خود را در معرفی علی کردان به عنوان وزیر کشور نشان داد، از دولت برادر کناره‌گیری کرد؛ کناره‌گیری خاموشی که چندان در فضای رسانه‌ای بازتاب نداشت. اما این کناره‌گیری از دولت برادر در همین سکوت باقی نماند. یک ماه پیش بود که داود احمدی‌نژاد در سلسله‌جلسات آزاداندیشی دانشجویی در جمع دانشگاهیان دانشگاه تربیت معلم کرج ضمن انتقاد از اظهارات اسفندیار رحیم‌مشایی مبنی بر مکتب ایران، اعتراف کرد او یکی از افرادی بوده که در جریان حضور «فردی با مدرک جعلی» در کابینه، اطلاعات او را به افراد و مکان‌های دیگر داده است: «پنج سال پیش بعضی از آقایان را دیدیم که در گیشه انقلاب نیستند. از اول مخالف حضور آنها در دولت شدم و یکی از آنها نیز فردی بود که مدرک تحصیلی‌اش جعلی بود.» وی با طرح این پرسش که «چرا باید کسی را به داخل صحنه بیاوریم که مدرکش جعلی است»، گفت: «به همین منظور، من اطلاعات این فرد را به افراد و مکان‌های مختلف دادم و این کار نیز به خاطر منافع نظام و انقلاب بود.»

اگرچه داود احمدی‌نژاد از فرد خاصی نام نبرد اما اشاره گویای او به ماجرای مدرک تحصیلی مرحوم علی کردان بازمی‌گشت که در جریان معرفی، رای اعتماد و استیضاحش علیه وی شبنامه‌هایی در مجلس پخش شد. اگرچه همان موقع نیز برخی به زمزمه، برادر رئیس‌جمهور را مسوول انتشار اخبار مربوط به وی می‌دانستند اما تا ماه گذشته هیچ‌کس به قطعیت نامی از وی نمی‌برد تا اینکه او خود لب به سخن گشود و به آن اعتراف کرد. اما دیروز احمدی‌نژاد به شیوه برادر بدون نام بردن از شخص خاصی با انتقاد از تهمت زدن به دیگران و طرح این سوال که به چه حقی برخی افراد افترا می‌زنند، گفت: «ممکن است برادر خود بنده هم باشد. اولاً اولین کسی نیستم که برادرش علیه او اقدام می‌کند.» وی ادامه داد: هر کس مسوول کار خودش است. باید با اینکه برخی افراد اظهار نسبت بکنند و بگویند از اطرافیان او هستیم و درصدد سوءاستفاده کردن باشند، برخورد کرد. وی سپس خواستار رسیدگی قضایی به این موضوع شد و با تاکید بر اینکه «باید با آنها برخورد کنند»، گفت: اگر کسی به این استناد از قانون تخطی بکند مجرم است و باید جواب دهد.

وی سپس با تاکید بر اینکه باید آبروی ملت زیر سایه ولایت و نظام اسلامی در امن و امان باشد، گفت: من اینجا صریحاً می‌گویم کسی حق ندارد با اسم به مردم توهین کند. فردی هنرمند، مدیر، کارگر، سرباز یا فیلمساز است. حکومت موظف است از آبروی افراد صیانت کند حتی اگر برخی تصور کنند آن فرد مومن نیست. اولاً معلوم نیست نباشد چرا نباید معلوم شود] معیار شما چیست. مگر شما خدا هستید. ثانیاً حالا [مسلمان] نباشد. آیا آبرو هم ندارد؟

وی سپس با انداختن گوشه‌چشمی به جریان مناظرات انتخاباتی که در آن نام برخی از مسوولان بلندپایه کشور را آورد و اتهامات سنگین مالی را متوجه آنان کرد، گفت: «از یک کسی که ۷۵ میلیون نفر می‌گویند مشکل دارد و زمانی اسمش را می‌بری همین‌ها می‌گویند چرا اسمش را بردی و فریاد می‌زنند اخلاق کنار رفت، پاسخ می‌دهیم این زبان مردم است. ۷۵ میلیون از این ناراحتند. ۷۵ میلیون می‌گویند او نباید در امور کشور دخالت کند.» وی بار دیگر گفت: «قبلاً در تلویزیون گفته بودم و بر این مساله دوباره تاکید می‌کنم که به استناد ارتباط با من هیچ حقی برای کسی ایجاد نمی‌شود.»

احمدی‌نژاد در بخش دیگری از این مصاحبه به منتقدانی که بر او خرده می‌گرفتند که چرا از برخی از اعضای هیات دولت و نزدیکانش دفاع می‌کند، گفت: «بعضی‌ها می‌آیند به من می‌گویند چرا اینقدر از افراد دولت دفاع می‌کنی، اتفاقاً من از مخالفان دولت تا حالا صد برابر دولت دفاع کرده‌ام، برای اینکه ظلمی که مخالفان دولت به دولت کرده‌اند. مستحق مجازات است، مستحق شکایت و موضع‌گیری است. من چه اقدامی را تا حالا انجام داده‌ام؟ اینقدر تهمت به اعضای دولت زدند حالا می‌گویند چرا اینقدر دفاع می‌کنی از آنها من دارم از شماها دفاع می‌کنم چرا که همه این تهمت‌ها باید سر از دادگاه دربیاورد اما من سکوت کرده‌ام، پس من تا حالا از مخالفان بیشتر دفاع کرده‌ام به چه حقی به افراد افترا می‌زنند. ممکن است برادر خود بنده هم باشد. اولین کسی نیستم که برادرش علیه او قیام می‌کند.

احمدی‌نژاد در بخش دیگری از اظهاراتش در پاسخ به این سوال که «برنامه پنجم توسعه از بحث‌های روز کشور است، انتظار شما به‌عنوان رئیس‌جمهور از نمایندگان برای بررسی برنامه چیست؟ و با توجه به رویکردهای دولت برای تدوین این‌برنامه، اقتصاد ایران در پایان اجرای برنامه پنجم توسعه که در حقیقت در آن زمان نیمی از چشم‌انداز را طی کرده‌ایم، چه وضعیتی را خواهد داشت؟»، گفت: من از نمایندگان محترم تشکر می‌کنم، ما با نمایندگان یک مجموعه هستیم و جدا نیستیم، منتها تقسیم کار شده است. تدوین برنامه و شاکله آن با دولت است و نمایندگان باید آن را ببینند، اگر جایی سوال وجود دارد، باید جواب بدهیم و اگر قسمتی ناقص است باید تکمیل کنیم و به مجلس ارسال کنیم. ما انتظار نداریم مجلس خودش از اول برنامه را بنویسد و در واقع لایحه را کنار بگذارد.

این اشتباه و موازی‌کاری است، یعنی یک کاری دولت طبق قانون انجام داده حالا دوباره در مجلس هم همین اتفاق بیفتد. ما انتظار داریم انسجام و هدفمندی برنامه باقی بماند. برنامه‌ای هم که تقدیم مجلس شده مساله‌محور است که براساس آن چند مساله اساسی کشور را حل کرده‌ایم. به طور مثال یکی از آنها کشاورزی است که بالاخره آن را به نقطه‌ای برسانیم که هر روز دچار نوسان و آسیب نشویم. صنعت، مسکن و فناوری نیز همین طور. رویکرد مساله‌محور نباید به یک برنامه جامع تبدیل شود، برنامه جامع یعنی اینکه منابع کشور پخش شود. تکالیفی که در برنامه هست باید با منابع واقعی کشور یک تعادل و تناسبی داشته باشد، مثلاً اگر ۱۰۰ واحد منابع داریم ۳۰۰ واحد تکلیف نباید بگذاریم، چرا که این مساله اسباب دعوا و پخش شدن منابع کشور می‌شود و اهداف برنامه محقق نخواهد شد، هر کس باید وظیفه خود را انجام دهد. دولت باید لایحه را تدوین کند، مجلس هم هر جایی که سوال دارد ما توضیح می‌دهیم و هر جای آن نقصی وجود دارد ما تغییر می‌دهیم اما اینکه کلاً دستخوش تغییر شود و از اساس دگرگون شود به نفع کشور نیست. دولت بدنه کارشناسی کشور است، مجلس هم ناظر کشور است، و همه با هم هستیم. ما تلاش کرده‌ایم با این نگاه جلو برویم. در امور کشور هم ما به حداقل‌هایی که بشود با آنها کار را انجام داد قانع هستیم، اما باید به‌کار کارشناسی دولت اعتماد شود چرا که دولت باید بتواند کشور را اداره کند.

من باورم این است که در پایان برنامه بیش از نیمی از چشم‌انداز را خواهیم داشت، کما اینکه در برخی جاها اهداف چشم‌انداز در پایان برنامه فعلی محقق شده است. ما الان در خیلی بخش‌ها در منطقه اول هستیم، در برخی بخش‌ها هم در جهان حرف برای گفتن داریم، ان‌شاءالله اهداف چشم‌انداز زودتر از ۲۰ سال محقق شود، یعنی حتماً در نیمه راه بیش از نصف راه را خواهیم رفت، بالاخره همه باید برای این کار کمک کنند و دولت مجبور نباشد؛ بخش وسیعی از توان خود را برای عبور از موانع صرف کند؛ موانعی که می‌تواند نباشد و اگر مانع نباشد محصول بیشتری خواهیم گرفت و بهره‌وری بالا می‌رود.

وی افزود: اگر دولت نتواند اعتبارات یک پروژه را جابه‌جا کند یا تصمیم بگیرد، چطور می‌تواند کشور را اداره کند. البته نگاه‌ها هم باید عوض شود، الان هر کس که یک فهمی از اقتصاد دارد می‌خواهد همان را اعمال کند، بالاخره همه باید بپذیرند دولتی که منتخب مردم است، مدیریت دست اوست و او باید اقتصاد را مدیریت کند، باید برنامه‌های او در کشور جاری شود. اگر اجازه بدهند این مسائل شدنی است به‌خصوص این دولت که دولت کار و تصمیمات بزرگ است.

وی با تاکید دوباره بر اینکه «فضاسازی‌هایی که علیه دولت نهم و دهم می‌کنند، بی‌سابقه و بی‌نظیر است»، گفت: من یک موقعی با دوران شهید عزیزمان شهید رجایی مقایسه می‌کردم. شهید رجایی نزدیک به ۱۰ ماه نخست‌وزیر بودند، یک ماه هم رئیس‌جمهور، علیه آنها هم جوسازی بود اما عده زیادی هم دفاع می‌کردند، رسانه‌ها یکدست نبود، آنها هم که انتقاد می‌کردند فقط به ایشان نبود، به قوه قضائیه و به مجلس هم انتقاد کردند، اما از وقتی دولت نهم آمد، همه‌جاها درست شد، همه‌کارها درست شد، به قوه قضائیه، قوه مقننه و سازمان‌های دیگر کسی کاری ندارد، همه چیز علیه دولت شده است، به نحوی که حد و مرزی نمی‌شناسند، دروغ، تحریف، تهمت و... و متاسفانه دستگاه‌هایی هم که مسوول هستند که به این مسائل رسیدگی کنند، رسیدگی نمی‌کنند، تحمل دولت خیلی بالاست. اصلاً کاری به‌این مسائل ندارد، به جاهای دیگر هم جرات ندارند چیزی بگویند چرا که می‌دانند ساده نیست. ساده نیست که کسی بتواند به برخی از دیگران انتقاد کند. ما تا جایی که ضربه به کشور نزند حوصله می‌کنیم، اما جایی که بخواهد به طراحی فتنه تبدیل شود و کارهای کشور را متوقف کند و بخواهد با ارتباط با بیگانه، ضربه‌ای به وحدت و عزت ملی و استقلال کشور بزند طبیعی است که عکس‌العمل نشان می‌دهیم و مردم را در جریان می‌گذاریم.رئیس‌جمهور ادامه داد: مثلاً یک وزیری طی یک سال ۲۴ ساعت کار کرده، در مقایسه با دولت‌های قبل هم چند برابر کار کرده، وزیر موفقی هم بوده، اما همواره در معرض فشار، توهین و دروغ است. این ممکن است کمی اثر بگذارد، البته تا الان اثر نگذاشته و ان‌شاءالله که هیچ وقت اثر نگذارد. دولتی که ۲۴ ساعت کار می‌کند، تورم را به ۸/۸ درصد برای اولین بار طی بیست‌و چند سال گذشته رسانده و فعالیت‌های زیادی انجام داده همواره بد و بیراه شنیده‌است. برخی‌ها هم متوجه نیستند، می‌گویند مخالفیم، دروغ می‌سازند، می‌خواهند برخی از اعضای دولت را با دروغ به دیو تبدیل کنند. باید به آنان گفت که اگر دین ندارید آزاده باشید.

انسان‌های پاک، شریف، مومن، انقلابی و خدوم را با خبر دروغ متهم می‌کنند. این خیلی ناجوانمردی است، البته اینها روی دولت اثر ندارد اما این دلیل نمی‌شود که معیارها در جامعه از بین برود. این دولتی که سه تا پنج برابر کار کرده دائماً به آن حمله می‌شود، به آن کسی که کار نکرده کاری ندارند. این رفتار ممکن است سبب شود این ذهنیت در بعضی‌ها به‌وجود بیاید که من اگر کار نکنم مثل اینکه راحت‌ترم، کار نکنم فحش نمی‌خورم. کار کنم فحش می‌خورم، همان‌طور که گفتم این مسائل روی دولت اثر ندارد اما ممکن است برای یک عده معیار شود. یک عده هم انگار هیچ مسوولیتی در قبال مسائل کشور ندارند. فشار می‌آورند، انگار دولت پیمانکار یا برده آنان است. معتقدند دولت باید کار کند، آنها هم فرمان بدهند، نه این‌طور نیست، اولاً همه مسوول هستند، نمی‌شود یک کسی بیاید مانع بیندازد بعد هم سوال کند، شما هم مسوول هستید، موانع را بردارید، دولت هم باید بدود. این نیست که شما مانع بیندازید بعد هم یقه دولت را بگیرید که چی شد.

رئیس جمهور در بخش دیگری از اظهاراتش با اشاره به انتقاد برخی جریان‌های اصولگرا به مشارکت در اداره کشور گفت: گروهی هستند که می‌گویند ما این دولت را سرکار آوردیم، ستاد زدیم، تبلیغات کردیم. ما تشکر می‌کنیم از آنها اما سه نکته درباره این گروه می‌گویم، اولاً من در انتخابات گفته‌ام که ستاد ندارم، اگر کسی هم کار کرد بعداً توقع نداشته باشد که در اداره امور کشور دخالت کند، این نکته مهمی است، من قبلاً این را اعلام کرده‌ام که وظیفه‌ام این است که کاندیدا شوم. دوستان برای انجام وظیفه سخنرانی کرده‌اند. من تشکر می‌کنم از اینکه انجام وظیفه کرده‌اند، اما توقع نداشته باشند. زحمت کشیده‌اند من تشکر می‌کنم، اما حالا نباید توقع داشته باشند که دولت مجری نظرات آنها باشد. این‌طور نمی‌شود کشور را اداره کرد، هزاران نفر این گونه‌اند، اگر همه بخواهند دستور بدهند که چیزی از دولت باقی نمی‌ماند. به‌همین علت من روز ثبت‌نام در وزارت کشور اعلام کردم که خواهش می‌کنم هیچ‌کس پول خرج نکند، این پول خرج کردن‌ها متعلق به غربی‌هاست، ما می‌خواهیم کار کنیم، تکلیف نداریم در انتخابات پول خرج کنیم. من وظیفه داشتم به مردم بگویم که آماده هستم این بار را به دوش بکشم. تشخیص با مردم است، هرچه بگویند، حق با مردم است. مردم بزرگواری کردند این تشخیص را دادند که بار را بر دوش فرزند خودشان گذاشتند. اما حالا دولت باید بتواند کار خودش را بکند، بالاخره دولت تصمیم می‌گیرد، یک عده خوش‌شان می‌آید، یک عده خوش‌شان نمی‌آید.

یک عده دیگر هم نمی‌پذیرند. البته این به این معنی نیست که همه تصمیمات دولت درست است، ما هم اشتباه داریم، اما بررسی و اصلاح می‌کنیم ولی دولت نمی‌تواند اختیار خود را به کس دیگری بدهد. برخی رسانه‌ها هم هستند که این گونه مسائل را مطرح می‌کنند. متاسفانه در کشور ما رسانه مستقل کم است. یک گروه هستند اما نمی‌خواهند بگویند که گروه هستند.

یک عده هم که از روز اول مخالف بودند، همه چیز را سیاه می‌بینند، آنها زمانی سفید می‌بینند که مسائل دست خودشان باشد و جالب آنجاست که آنها به کارهای دولت اصلاً نمی‌پردازند. همیشه در حاشیه‌اند. حاشیه برای زدن دولت درست می‌کنند. در مقایسه سدهای ساخته شده، برق، کارخانه، راه‌آهن و... کم می‌آورند. بعضی رسانه‌ها هم هستند که می‌گویند ما طرفدار دولت هستیم. دلسوز دولت هستیم، البته من اعتقاد ندارم که دلسوز دولت هستند. دلسوز نیستند. مگر معنی دلسوز چیست؟ به شما بگویم که برخی اتفاقات در رسانه‌های ما می‌افتد که من از اساس به آنها اعتقاد ندارم، آنهایی که راجع به خود من است. من شخصاً گذشت می‌کنم، اما آیا مثلاً یک رسانه می‌تواند به زن یک رئیس‌جمهور اروپایی نسبتی بدهد؟ این با کدام اسلام می‌خواند؟ ممکن است مخالف ما باشد ولی آیا من می‌توانم نسبتی به او بدهم. حتی اگر فردی انحراف اخلاقی دارد، یک رسانه نمی‌تواند این را بنویسد، چرا که خلاف شرع است. یک کسی در کشور ما یک اشکال اخلاقی پیدا کرده و رفته پنهانکاری کرده آیا ما باید برویم تجسس و برملاکنیم؟ این جرم بالاتر از جرم است. اگر واقعاً عدالتی باشد این افراد باید مجازات بشوند. افرادی که می‌آیند اصرار می‌کنند که یک فردی کافر است، در دین اسلام چنین چیزی وجود ندارد. من فعلاً بحث شخصی نمی‌کنم، بحث حوزه عمل اجتماعی است، مگر یک انسان می‌تواند تجسس و اصرار کند که فردی فاسد است. این نه اسلام است، نه جمهوری اسلامی، نه اخلاق و نه ایرانی و نه مردانگی است. بعضی از روزنامه‌ها خودشان را معیار حق و باطل می‌دانند. خیلی جالب است که می‌گویند اگر ما گفتیم که مثلاً این بد است همه باید بگویند این بد است. سعی کنند منصف باشند. ما در جمهوری اسلامی قبل از اینکه مسوول باشیم مسلمان هستیم، قبل از اینکه به مردم جواب بدهیم باید به خدا جواب دهیم، پیش خدا نمی‌توان با سرهم‌بندی و سر و صدا پاسخ داد.

وی افزود: ظاهراً همه باید پیش این افراد تظاهر کنند. برخی افراد به‌گونه‌ای رفتار می‌کنند که بقیه باید بیایند پیش اینها مسلمانی‌شان را اثبات کنند. البته این افراد کم هستند. منتها سر و صدایشان زیاد است، امکانات، مجله و سایت دارند. این‌گونه رفتارها مربوط به جمهوری اسلامی نیست. این را من می‌گویم. همه ملت بدانند کسانی بهانه درست می‌کنند که یک عده را از جمهوری اسلامی جدا کنند. خدای متعال بهانه درست می‌کند که وصل کند اما این افراد جای خدا نشسته‌اند و به عکس عمل می‌کنند. اگر قرار باشد همه براساس ضعف‌های هم تعامل کنند. دو نفر هم نمی‌توانند کنار هم زندگی کنند. باید در کارهای اجتماعی ما روی نقاط مشترک تکیه کنیم، نه روی ضعف‌ها، اما یک عده قلیلی هم هستند که به عرصه عمومی تجاوز کرده‌اند، اموال ملت را برده‌اند، به استقلال کشور خیانت کرده‌اند، با دشمن ساخته‌اند، منشاء مفاسد اصلی اخلاق در کشور بوده‌اند، این افراد نیز باید مجازات شوند که البته کم هم هستند.

وی افزود: ما واقعاً حداکثر تعامل با قوا را داریم. هر چقدر علیه ما انتقاد شود ما سکوت می‌کنیم. مثلاً برخی جلسات همیشه علنی و مستقیم پخش می‌شود، از همان‌جا حرف‌ها زده می‌شود. ما این گونه مسائل را پیگیری نمی‌کنیم. بگذارید نظرات گفته بشود. بعضی‌ها نمی‌خواهند این فضای پرنشاط در جمهوری اسلامی باشد، می‌خواهند افراطی‌اش کنند، آنقدر لجن می‌آورند تو کار که همه بدشان بیاید. وی با بیان اینکه «ما جز عده قلیل متجاوز به بیت‌المال، سوءاستفاده‌چی‌ها و خائن به کشور با هیچ‌کس مشکلی نداریم»، گفت: جلسات مختلف برای مسائل کشور می‌گذاریم تا آن مقدار که می‌شود، برای بعضی از قوانین من خودم آنقدر وقت می‌گذارم که سابقه ندارد. برای قانون هدفمند کردن و تدوین آن من خیلی وقت گذاشتم، برای هماهنگی با مجلس هم من خودم در ده‌ها جلسه شرکت کردم. این موضوعات سابقه نداشته است، ولی شرکت کردم برای اینکه بالاخره باید تفاهمی ایجاد شود و بتوانیم کاری برای کشور بکنیم. حالا ممکن است افرادی دعوا داشته باشند، این مهم نیست، مهم این است که در کلیت کشور کار انجام می‌شود و جلو می‌رود. اختلاف‌نظر هم هست و این موضوع طبیعی است. هیچ‌گاه نگفتیم حرف ما هم باید به کرسی بنشیند. بالاخره جلسه می‌گذاریم و استدلال می‌کنیم، قوانینی تصویب می‌شوند که ما از اساس آنها را قبول نداریم اما باید آنها را اجرا کنیم، توضیح هم می‌دهیم ولی قانون است. مسوولیتش هم به عهده کسی است که تصویب کرده، اما قانون را باید اجرا کرد.

چه توصیه‌ای به اختلاف‌افکنان دارید با توجه به اینکه رهبری فرمودند کار اینها حرام است. بعضی از این افراد که حرف‌شنوی ندارند نه از رهبری نه از من. کاری با آنها نداریم. اما آنهایی که مومن هستند و معتقد به انقلاب، ملت ایران، نظام و فرهنگ و عزت ملت ایران همین‌طور به ارزش‌ها هستند باید از آنها سوال کرد که چرا این رفتارها را می‌کنند. این چه اخلاقی است بعضی‌ها دارند. یک عده‌ای خودشان را می‌خواهند در نفی دیگران اثبات کنند، الان می‌بینیم بعضی‌ها می‌خواهند رئیس‌جمهور شوند، به جای اینکه برنامه‌های خودشان را بگویند و آزاد هم هستند که برنامه‌های خود را بگویند، فقط و فقط با تخریب دیگران می‌خواهند بگویند ما خوب هستیم. این اخلاق درستی نیست، با نفی دیگران درصدد اثبات خود هستند. اگر شما برنامه‌ای برای کشور دارید آن را مطرح کنید. الان هم که خیلی زود است اما بعضی‌ها از الان شروع کرده‌اند. سه سال هنوز به انتخابات مانده. بگذارید این سه‌سال کارها انجام شود، اما اگر اصرار دارید از الان خود را مطرح کنید، خود و برنامه‌های خود را بگویید. این فرصت سه‌ساله باقی مانده متعلق به ملت است. باید همه کمک کنند که در این سه سال اتفاقات مثبتی در کشور رخ دهد. این دولت متعلق به ملت است، دولت بعدی هم همین‌طور، دولت‌های قبلی هم متعلق به ملت بودند که همه باید کمک می‌کردند تا موفق شوند و کاری برای کشور انجام دهند. حالا این دولت آمده و اراده دارد کار کند. کمکش کنید و حداقل اگر کمکش نمی‌کنید مانعش نشوید. اگر هم از الان اصرار برای سه‌سال آینده دارید، خودتان را به ملت معرفی کنید، عکس، زندگینامه و برنامه‌های خود در زمینه اقتصاد، فرهنگ و سیاست خارجی را اعلام کنید نه اینکه به تخریب دیگران بپردازید.

رئیس جمهور در بخش دیگری از اظهاراتش بر لزوم تغییر در دستگاه خارجی تاکید کرد و گفت: ساختار وزارت خارجه، تشکیلات سفارتخانه‌